

UCHWAŁA NR 1129/12
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Z DNIA 30 maja 2012 r.

W SPRAWIE:

zwrotu przez Związek Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn części dofinansowania udzielonego w roku 2009 w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007 -2013 na podstawie Umowy nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00.

NA PODSTAWIE:

Na podstawie art. 25 pkt 1 i art. 26 ust.1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.), art. 211 ust.1 pkt 2 i art. 211 ust.4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.), art. 104 i 107 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), § 134, 135 i 140 ust.7 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Uchwała nr XXXIII/554/09 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Statutu Województwa Świętokrzyskiego), uchwała się, co następuje:

§ 1

Podejmuje się decyzję o zwrocie przez Związek Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn części dofinansowania udzielonego w roku 2009 w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie Umowy nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00, zgodnie z treścią załącznika do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

WICEMARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

GRZEGORZ ŚWIERCZ

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Al. IX Wieków Kielc 3, 25- 516 Kielce tel. (0-41) 342 15 49, (0-41) 365 81 52, fax. (0-41) 365 81 01

Załącznik Nr 1 do uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 1129/12 z dnia 30.05.2012r.

Kielce, dnia 30.05.2012r.

DFS.VI-433-RPO-4.1-34-2012-IG

DECYZJA

Nr RPSW.IZ.UMWSW.04.01.00-26-234/08-2012/10

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

- Grzegorz Świercz – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- Jan Maćkowiak – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- Piotr Żołądek - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- Kazimierz Kotowski - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 25 pkt 1 i art. 26 ust.1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust.2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.), art. 211 ust.1 pkt 2 i art. 211 ust.4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.), art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), § 134, 135 i 140 ust.7 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Uchwała nr XXXIII/554/09 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Statutu Województwa Świętokrzyskiego),

w sprawie: zwrotu przez Związek Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn części dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w roku 2009 ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie Umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego orzeka :

1. Określa Związkowi Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą: ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn, przypadającą do zwrotu kwotę środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w łącznej wysokości: **143 156,70 złotych** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto pięćdziesiąt sześć złotych 70/100), z tytułu zwrotu części dofinansowania przekazanego na podstawie Umowy nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00 o dofinansowanie

Projektu nr WND-RPSW.04.01.00-26-234/08 z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych,

2. Ustala, iż odsetki nalicza się co do kwoty **143 156,70 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto pięćdziesiąt sześć złotych 70/100) od dnia przekazania środków EFRR, tj. od dnia **30.12.2009 r.** do dnia całkowitej zapłaty należności głównej,
3. Nakazuje się Związkowi Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą: ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn dokonanie wpłaty należności o której mowa w pkt. 1 decyzji wraz z należnymi odsetkami, o których mowa w pkt. 2 decyzji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego nr **91 1560 0013 2536 2450 5776 0050**, prowadzony w GETIN NOBLE BANKU S.A.

UZASADNIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” zawarł w dniu 07.12.2009 r. ze Związkiem Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą 26-010 Bodzentyn, u. Suchedniowska 3, jako Beneficjentem tego Programu – zwanym dalej „Beneficjentem”, Umowę nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00 o dofinansowanie Projektu nr WND-RPSW.04.01.00-26-234/08 pn: „Ochrona naturalnych walorów przyrodniczych gmin Związku Gmin Gór Świętokrzyskich. Etap 5. Budowa kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami w msc. Bęczków Gm. Górno”.

W w/w Umowie o dofinansowanie określono zasady i warunki na jakich będzie dokonywane dofinansowanie wydatków ponoszonych przez Beneficjenta na realizację projektu. Beneficjent na podstawie § 1 i 2 ust. 1 i 2, § 4 ust. 2 oraz § 10 niniejszej Umowy o dofinansowanie zobowiązany był do realizacji Projektu w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 oraz zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie.

Instytucja Zarządzająca w dniach 14 i 15 listopada 2011 r. w oparciu o postanowienia § 12 w/w Umowy o dofinansowanie Projektu przeprowadziła u Beneficjenta kontrolę końcową realizacji niniejszego Projektu. W jej wyniku sporządzono w dniu 29 grudnia 2011 r. ostateczną wersję Informacji Pokontrolnej Nr 27/IV/RPO/2011/P (tj. pismo znak: DFS-IV.433.IV.27.4.2011.EK), w której stwierdzono nieprawidłowości w przeprowadzonym przez Beneficjenta postępowaniu przetargowym na roboty budowlane. W niniejszym dokumencie wskazano, iż Beneficjent w ramach przeprowadzonego postępowania nr ZGGŚ-341f/01/2008 dot. „Budowy kanalizacji sanitarnej wraz z obiektami towarzyszącymi w msc. Bęczków, Leszczyny (przysiółek Niwy, Gościniec, Górka, Komorniki, Stara Wieś i Zaskale) oraz dla pojedynczych domów w msc. Podmąchocice i Krajno Parcele, gm. Górno z odprowadzeniem ścieków poprzez istniejącą kanalizację do oczyszczalni ścieków mechaniczno-biologicznej w Cedzynie” naruszył art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.). Przedmiotowe naruszenie art. 7 ust.1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) nastąpiło poprzez:

- „Publikowanie na swojej stronie internetowej odpowiedzi do pytań do SIWZ w sposób utrudniający zapoznanie się Wykonawców z ich treścią. Zamawiający publikował zapytania i wyjaśnienia dopisując je pod treścią ogłoszenia o zamówieniu. Publikacji nie towarzyszyła żadna widoczna informacja, pozwalająca Wykonawcom zakładać, że plik zawierający ogłoszenie o zamówieniu został uzupełniony o zapytania do SIWZ z wyjaśnieniami. W efekcie Wykonawcy, którzy znali treść ogłoszenia o zamówieniu opublikowaną na stronie zamawiającego mieli niewielkie szanse, by zapoznać się z publikowanymi później zapytaniami i wyjaśnieniami,

- Żądanie od Wykonawców tłumaczenia przez tłumacza przysięgłego wszelkich dokumentów sporządzonych w języku obcym. Wymóg taki jest sprzeczny z § 4 pkt.3 Rozporządzenia z 19 maja 2006 r. Prezesa Rady Ministrów w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z 2006 r., Nr 87, poz. 605 z późn.zm.). Zgodnie z dyspozycją w/w przepisu Zamawiający może żądać poświadczonych przez Wykonawcę tłumaczeń na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym,
- Żądanie od Wykonawców przedstawienia wykazu sprzętu niezbędnego do wykonania przedmiotu zamówienia, jakim dysponują, z ograniczeniem do sprzętu będącego przedmiotem własności Wykonawcy lub będącego w jego posiadaniu.”

W dniu 16.01.2012 r. w odpowiedzi na w/w Informację Pokontrolną, Beneficjent złożył do Instytucji Zarządzającej pismo znak: ZGGŚ-310.RPO.234.01.2012 z dnia 12.01.2012 r., w którym odwołał się od wyników niniejszej kontroli końcowej realizacji Projektu. Beneficjent w niniejszym piśmie wskazał, iż w trakcie realizacji postępowania przetargowego postąpił zgodnie z art. 38 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.), ponieważ przekazał treść zapytań wykonawcom i oferentom. Ponadto Beneficjent wskazał, iż żądanie od wykonawców tłumaczenia dokumentów przez tłumacza przysięgłego nie ograniczyło jego zdaniem możliwości udziału większej ilości wykonawców w ubieganiu się o udzielenie zamówienia. Ponadto Beneficjent wskazał, iż wpisując w specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ) dla w/w postępowania przetargowego wyrażenie: „w celu potwierdzenia warunków, o których mowa w rozdziale V pkt.1 lit. I. wykaz niezbędnych do wykonania zamówienia narzędzi i urządzeń, jakie posiada” miał na celu wykazanie narzędzi i urządzeń jakie posiada wykonawca do swojej dyspozycji, a zapis ten nie wywołał zapytań i zastrzeżeń ze strony wykonawców.

W odpowiedzi na w/w pismo Beneficjenta z dn. 12.01.2012 r. Instytucja Zarządzająca pismem znak: DFS-IV.433.V.27.6.2011.EK z dnia 24.01.2012 r. podtrzymała swoje stanowisko co do naruszenia przez Beneficjenta art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.). W niniejszym piśmie Instytucja Zarządzająca poinformowała Beneficjenta, iż „zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. Z przepisu tego wynika dla Zamawiającego między innymi obowiązek określenia i opisanie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego w taki sposób, by był jasny i zrozumiały dla każdego wykonawcy. Dlatego niedopuszczalne jest opisywanie warunków udziału w postępowaniu w sposób mało precyzyjny w nadziei, że wykonawcy domyślą się, co zamawiający miał na myśli. Treść ogłoszenia o zamówieniu, specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz pozostałych dokumentów przetargowych musi być zrozumiała wprost a nie w sposób wymagający interpretacji.”

Beneficjent w odpowiedzi na w/w pismo z dnia 24.01.2012 r. przekazał do Instytucji Zarządzającej w dniu 06.02.2012 r. pismo znak: ZGGŚ-310.RPO.234.04.2012 z dnia 02.02.2012 r., w którym ponownie nie zgodził się z w/w wynikami kontroli końcowej realizacji Projektu. W niniejszym piśmie Beneficjent wskazał, iż przeprowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w zgodzie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) tj. zachowując w przeprowadzonym postępowaniu uczciwą konkurencję oraz równe traktowanie wykonawców. Ponadto, Beneficjent w niniejszym piśmie z dn. 02.02.2012 r. wskazał, iż zachował bezstronność i obiektywizm w przeprowadzonym postępowaniu, a także iż opisy w SIWZ wraz z odpowiedziami na zapytania nie stanowiły dla żadnego z oferentów problemu i nie zgłaszali oni zastrzeżeń odnośnie treści i miejsca zamieszczenia wyjaśnień. Jednocześnie, Beneficjent stwierdził, iż opisane w w/w Informacji pokontrolnej nieprawidłowości w przeprowadzonym postępowaniu przetargowym stanowią mało istotne uchybienia, które w żaden sposób nie miały wpływu na przebieg i wynik postępowania.

W związku z ustaleniami opisanymi w w/w Informacji Pokontrolnej i w w/w pismach oraz wyjaśnieniami Beneficjenta złożonymi do Instytucji Zarządzającej, w sporządzonych Zaleceniach

pokontrolnych do Informacji Pokontrolnej Nr 27/IV/RPO/2011/P tj. pismo znak: DFS-IV.433.V.27.7.2011.EK z dn. 16.02.2012 r. i pismo znak: DFS-IV.433.IV.27.8.2011.EK z dn. 22.02.2012 r. wskazano kwotę wydatków w łącznej wysokości: 478 850,00 zł (w tym dofinansowanie: 287 310,00 zł), zakwestionowanych przez Instytucję Zarządzającą wskutek poniesienia ich przez Beneficjenta z naruszeniem zapisów art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.). Instytucja Zarządzająca w w/w piśmie z dnia 16.02.2012 r. poinformowała Beneficjenta, iż wskutek naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) została nałożona korekta finansowa naliczona zgodnie z dokumentem pn. „Wymierzanie korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy UE”, zwanym dalej Taryfikatorem tj. niniejszą korektę wyliczono w następujący sposób: wskaźnik korekty finansowej (5%) * wysokość faktycznych wydatków kwalifikowalnych dla danego zamówienia (9 577 000,00 zł)*procentowa wysokość współfinansowania ze środków z funduszy UE (60%)= 287 310,00 zł.

Obowiązek dokonywania przez Państwa Członkowskie korekt finansowych w przypadku wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu środków pochodzących z funduszy UE wynika z art. 39 ust. 1 *rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych* (w odniesieniu do perspektywy finansowej 2004-2006) oraz art. 99 *rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999* (w odniesieniu do perspektywy finansowej 2007-2013). Uwzględniając powyższe przepisy oraz zalecenie Trybunału Obrachunkowego Komisja Europejska opracowała *Wytyczne do określania korekt finansowych nakładanych na wydatki ponoszone z funduszy strukturalnych lub Funduszu Spójności w przypadku naruszenia przepisów prawa zamówień publicznych*. Dokument ten zawiera skierowane do władz Państw Członkowskich zalecenie stosowania określonych w nich korekt finansowych lub wprowadzenia analogicznych systemów opracowanych na poziomie krajowym. Biorąc pod uwagę powyższe zalecenie oraz dostrzegając potrzebę stworzenia dokumentu dostosowanego do specyfiki krajowej, w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego opracowano dokument regulujący kwestię wymierzania korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy Unii Europejskiej, tzw. „taryfikator”. „Taryfikator”, zawierający wyrażone procentowo wielkości korekt finansowych przypisane konkretnym rodzajom naruszeń prawa zamówień publicznych oraz metodologię obliczania kwot tychże korekt, służyć ma koordynacji i ujednoczeniu sposobu postępowania w przypadku wykrycia naruszeń przepisów prawa zamówień publicznych. W dokumencie przyjęto podstawowe założenie, zgodnie z którym wskazane poziomy korekt powinny znaleźć zastosowanie jedynie w odniesieniu do tych przypadków naruszeń przepisów prawa zamówień publicznych, w których nie jest możliwe oszacowanie nieprawidłowo wydatkowanej kwoty. Jeżeli natomiast oszacowanie kwoty nieprawidłowości jest możliwe, wielkość korekty powinna być równa ww. kwocie. Należy podkreślić, że celem dokumentu nie jest wprowadzenie dodatkowego rodzaju kontroli ani dodatkowych obciążeń finansowych dla beneficjentów. „Taryfikator” jest stosowany przez Instytucję Zarządzającą w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 podczas kontroli przestrzegania przez beneficjentów przepisów prawa zamówień publicznych. Obowiązki kontrolne w tym zakresie wynikają bezpośrednio z przytoczonych powyżej przepisów wspólnotowych aktów prawnych. „Taryfikator” ma zastosowanie w odniesieniu do zamówień publicznych prowadzonych w ramach projektów współfinansowanych z funduszy strukturalnych w perspektywie finansowej 2004-2006, jak również w odniesieniu do zamówień publicznych realizowanych w ramach projektów współfinansowanych z funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności w perspektywie finansowej 2007-2013.

W związku z czym Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Beneficjenta art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759

z późn.zm.) zobowiązana była do nałożenia przedmiotowej korekty finansowej zgodnie z postanowieniami w/w Taryfikatora tj. zgodnie z Tabelą nr 4, która ma zastosowanie w przypadku projektów realizowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 w przypadku naruszenia art. 7 ust. 1 w/w ustawy Prawo zamówień publicznych istnieje obowiązek nałożenia przez Instytucję Zarządzającą korekty finansowej w wysokości 5%. Jednocześnie w § 10 ust. 4 w/w Umowy o dofinansowanie wskazano, iż „W przypadku innych naruszeń przepisów prawa zamówień publicznych Instytucja Zarządzająca może wymierzyć Beneficjentowi korekty finansowe zgodnie z Taryfikatorem, który stanowi załącznik do opracowania Ministerstwa Rozwoju Regionalnego pn. „Wymierzanie korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy UE”.

Beneficjent w odpowiedzi na w/w Zalecenia pokontrolne z dn. 16.02.2012 r. w dniu 24.02.2012 r. przekazał do Instytucji Zarządzającej pismo znak: ZGGŚ-310.RPO.234.07.2012 z dn. 23.02.2012 r., w którym ponownie nie zgodził się z w/w nałożoną korektą finansową za naruszenie prawa zamówień publicznych. Jednocześnie w niniejszym piśmie Beneficjent wskazał, iż zastosowanie przez Instytucję Zarządzającą, przy ustalaniu wysokości korekty finansowej za naruszenie art. 7 ust.1 w/w ustawy prawo zamówień publicznych, metody wskaźnikowej jest „krzywdzące” z uwagi na fakt, iż w/w nieprawidłowości mają charakter drobnych uchybień. Jednocześnie, w niniejszym piśmie Beneficjent wskazał, iż w przypadku podtrzymania przez Instytucję Zarządzającą przedmiotowego stanowiska, wnioskuje o zastosowanie metody dyferencyjnej w celu określenia znikomej szkodliwości w/w uchybień na wartość przyznanego dofinansowania. Ponadto, Beneficjent w niniejszym piśmie z dn. 23.02.2012 r. nadmienił, że wysokość korekt finansowych powinna odpowiadać wysokości szkody, a zastosowany przez Instytucję Zarządzającą wskaźnik procentowy w wysokości 5% wyraża abstrakcyjny i uśredniony stopień „szkodliwości” określonego typu naruszenia oraz że posłużenie się w/w metodą wskaźnikową ma charakter subsydiarny (pomocniczy) i jest uzasadnione tylko w sytuacji, gdy stosowanie metody dyferencyjnej nie może być brane pod uwagę.

Instytucja Zarządzająca w odpowiedzi na w/w pismo Beneficjenta z dnia 23.02.2012 r. skierowała pismo znak: DFS-IV.433.IV.27.9.2011.EK z dn. 06.03.2012 r., w którym ponownie podtrzymała swoje stanowisko co do nałożenia korekty finansowej (5%) za naruszenie art. 7 ust.1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.).

W niniejszym piśmie z dn. 06.03.2012 r. Instytucja Zarządzająca wskazała, iż w analizowanym przypadku niemożliwe jest zastosowanie metody dyferencyjnej z uwagi na brak możliwości ustalenia rzeczywistej wysokości szkody, jaka nastąpiła wskutek naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) tj. „...w przypadkach, kiedy skutki finansowe określonego naruszenia są pośrednie lub rozproszone, a zatem trudne do oszacowania, a obliczenie konkretnego rozmiaru szkody wywołanej naruszeniem jest trudne, czy wręcz niemożliwe, dla ustalenia wysokości korekty należy posłużyć się metodą wskaźnikową.”. Ponadto, należy zaznaczyć iż w analizowanym przypadku tj. naruszeniu przez Beneficjenta art. 7 ust. 1 w/w ustawy Prawo zamówień publicznych, Instytucja Zarządzająca miała obowiązek nałożenia korekty finansowej w wysokości ściśle ustalonej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w Tabeli nr 4 w/w Taryfikatora tj. 5%.

Jednocześnie, w związku z tym, iż w ramach w/w zakwestionowanych przez Instytucję Zarządzającą wydatków w łącznej wysokości 478 850,00 zł, kwota wydatków w wysokości: 238 594,50 zł (w tym dofinansowanie: 143 156,70 zł) została uprzednio rozliczona, sfinansowana w roku 2009 środkami dofinansowania i ujęta w odpowiedniej deklaracji wydatków do Komisji Europejskiej zaistniała konieczność jej odzyskania wraz z należnymi odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Kwota dofinansowania do odzyskania, objęta niniejszą decyzją o zwrocie, została Beneficjentowi wypłacona w dniu 30.12.2009 r. w formie płatności zaliczkowej na podstawie § 5 w/w Umowy o dofinansowanie z rachunku bankowego Instytucji Zarządzającej nr 66 2030 0045 1110 0000 0148 7770, prowadzonego w Banku Gospodarki Żywnościowej S.A. Oddział w Kielcach. Przedmiotowe środki dofinansowania do odzyskania zostały następnie przez Beneficjenta rozliczone we wniosku o płatność pośrednią nr WNP-RPSW.04.01.00-26-234/08-01. W związku z tym, iż w/w

środki dofinansowania do odzyskania w wysokości 143 156,70 zł zostały przekazane Beneficjentowi w roku 2009, w procesie ich odzyskiwania zastosowanie ma ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.), a co za tym idzie zostały one objęte odrębną (tj. niniejszą) decyzją o zwrocie.

Pozostałe środki dofinansowania do odzyskania, zakwestionowane na podstawie w/w Zaleceń pokontrolnych oraz dalszej korespondencji w sprawie, z uwagi na udzielenie ich po 01.01.2010 r. (tj. po wejściu w życie Ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, Dz. U. z 2009 nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) zostaną objęte odrębną decyzją o zwrocie.

W związku z powyższymi ustaleniami oraz brakiem zwrotu środków przez Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca pismem znak: DFS.VI-433-RPO-4.1-14-2012.IG z dnia 06.03.2012 r. - zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) sporządziła Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji w sprawie zwrotu przez Beneficjenta części dofinansowania wypłaconego na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00 w ramach wniosku o płatność nr WNP-RPSW.04.01.00-26-234/08-01, zgodnie z art. 211 ust. 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.).

W niniejszym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła Beneficjentowi 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 15.03.2012 r., a co za tym idzie niniejszy termin upływał wraz z dniem 22.03.2012 roku. Beneficjent nie wniósł pisemnych uwag, zgodnie z niniejszym zawiadomieniem.

W związku z czym, w dniu 28.03.2012 r. Instytucja Zarządzająca stosownie do postanowień art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w sprawie zwrotu części dofinansowania (tj. pismo znak: DFS.VI-433-RPO-4.1-25-2012-IG). W terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, w niniejszym zawiadomieniu, z uwagi na konieczność doręczenia go i umożliwienia Beneficjentowi wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, Instytucja Zarządzająca w oparciu o art. 36 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) powiadomiła Beneficjenta o wyznaczeniu nowego terminu załatwienia sprawy tj. do dnia 31.05.2012 roku.

Przedmiotowe zawiadomienie z dnia 28.03.2012 r. zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 05.04.2012 roku. W przewidzianym niniejszym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie wniósł pisemnych uwag oraz nie dokonał zwrotu środków dofinansowania.

Zgodnie z art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.) za prawidłową realizację programu odpowiada w przypadku programu operacyjnego - instytucja zarządzająca, którą jest odpowiednio minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub zarząd województwa. Ponadto, zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 15 w/w Ustawy do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Zgodnie z art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), w przypadku gdy środki, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2, 3a i 4, a także środki przeznaczone na finansowanie programów i projektów realizowanych z tych środków lub dotacji, o których mowa w art. 202, są:

2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 208,
- podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek wskazany przez organ lub jednostkę przekazującą te środki, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 4. Przepisy art. 145 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

W świetle art. 211 ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) w przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, instytucja zarządzająca albo instytucja pośrednicząca, wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.) dotacje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) podlegają zwrotowi na podstawie dotychczasowych przepisów.

Zgodnie z art. 211 ust. 4b. ustawy dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) od decyzji, o której mowa w ust. 4, wydanej przez instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą, o której mowa w ust. 4a, beneficjent może złożyć odwołanie do właściwej instytucji zarządzającej; w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą beneficjent może zwrócić się do tej instytucji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W oparciu o art. 55 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.) jeśli wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się proporcjonalnie na poczet zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek w stosunku, w jakim w dniu wpłaty pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek

W świetle art. 104 i 107 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Zgodnie z art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.) decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji. W świetle brzmienia tego przepisu należy wyodrębnić dwie czynności. Pierwsza – wydawanie decyzji przez zarząd województwa, który stanowi organ kolegialny. Druga – sporządzenie i podpisanie decyzji na piśmie przez marszałka. Wyodrębnienie tych dwóch czynności jest skutkiem podejmowania przez organ kolegialny rozstrzygnięć poprzez głosowanie. Wydanie decyzji przez zarząd województwa następuje w akcie głosowania, a więc w chwili oddania głosu przez ostatniego z głosujących. Spełniając wymóg zasady pisemności w postępowaniu administracyjnym należy decyzję zapadłą poprzez głosowanie sporządzić na piśmie. Elementem koniecznym sporządzenia decyzji na piśmie jest podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego organu wydającego decyzję. Ta czynność z mocy art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa została zastrzeżona dla marszałka. Sporządzając i podpisując decyzję zarządu województwa marszałek nie jest organem wydającym decyzję lecz jedynie osobą stwierdzającą w formie pisemnej fakt wydania, datę wydania, osobowy skład organu wydającego oraz treść rozstrzygnięcia podjętego w drodze głosowania przez zarząd województwa. Z treści § 135 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Uchwała Nr XXXIII/554/09 Sejmiku Województwa

Świętokrzyskiego z dnia 30 grudnia 2009 r.) wynika, iż w razie nieobecności Marszałka lub w innym przypadku czasowej niemożności wykonywania przez niego obowiązków, pracami Zarządu kieruje Wicemarszałek. Zgodnie z § 134 w/w Statutu kierowanie pracami Zarządu obejmuje obok koordynacji i kontroli pracy członków Zarządu, wykonywanie innych zadań określonych ustawami i statutem. W konsekwencji kierowanie pracami Zarządu obejmuje także uprawnienie Marszałka do sporządzania i podpisywania decyzji wydawanych przez Zarząd Województwa. Takie uprawnienia Marszałka wynikają z ustawy (art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa) oraz ze Statutu (§ 140 ust.7 Statutu). Przepisy § 134 i 135 Statutu Województwa Świętokrzyskiego stanowią zatem podstawę do dokonywania przez Wicemarszałka Województwa czynności podpisywania decyzji wydanych przez Zarząd Województwa w czasie nieobecności Marszałka. Statut, jako akt prawa miejscowego stanowi wystarczającą podstawę do podejmowania czynności przez Wicemarszałka Województwa. Dopuszczalność przyjęcia takiego rozwiązania w Statucie Województwa wynika z dorobku orzecznictwa sądów administracyjnych na tle art. 39 ust.3 ustawy o samorządzie gminnym z okresu gdy w gminach działały zarządy gmin- organy kolegialne (por. uchwała NSA z dnia 30.09.1996 r. OPK 18/96, NSA z dnia 25.10.1999 r., OPK 28/99). Brzmienie art. 39 ust.3 ustawy o samorządzie gminnym (obowiązujące do 27 października 2002 r.) było identyczne jak aktualne brzmienie art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa. Sądy administracyjne odrzuciły na gruncie art. 39 ust.3 ustawy o samorządzie gminnym gramatyczną wykładnię przepisu, która doprowadzała do nielogicznego stanowiska, że nikt inny poza wskazanym w przepisie wójtem (burmistrzem, prezydentem) nie może podpisać decyzji wydanej przez zarząd gminy. W efekcie sądy orzekły, iż decyzja wydana przez zarząd gminy może być podpisana przez wiceprezydenta jeżeli statut gminy tak stanowi (por. uchwała NSA z dnia 25.10.1999 r., OPK 28/99, 30.09.1996r OPK 18/96). Analogiczna wykładnia dotyczy art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa. Skoro, organem wydającym decyzję jest Zarząd Województwa a z przepisów ustrojowych wynika, iż Zarząd Województwa może odbywać posiedzenia i podejmować uchwały mimo nieobecności Marszałka, to nie ma przeszkód prawnych do wydawania na takim posiedzeniu decyzji. Przepisy art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa oraz § 134, 135 i 140 ust. 7 Statutu Województwa Świętokrzyskiego dają Wicemarszałkowi uprawnienie do podpisania decyzji administracyjnej wydawanej przez Zarząd Województwa w czasie nieobecności Marszałka.

W związku z brakiem zwrotu środków przez Beneficjenta w wyznaczonym terminie zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 211 ust. 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.), wydania przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego odpowiedniej decyzji o zwrocie środków.

Beneficjent zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) zobowiązany był do przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. W związku z tym, iż zapytania i wyjaśnienia były publikowane przez Beneficjenta na stronie internetowej pod treścią ogłoszenia o zamówieniu oraz że publikacji tej nie towarzyszyła żadna widoczna informacja o uzupełnieniu pliku ogłoszenia o zapytania do SIWZ z wyjaśnieniami, należy uznać iż mogło to utrudnić wykonawcom zapoznanie się z w/w informacjami. Przedmiotowe informacje powinny być przez Beneficjenta publikowane na stronie internetowej w sposób umożliwiający łatwy dostęp do nich wszystkim wykonawcom.

Ponadto, Beneficjent w ramach niniejszego postępowania zażądał od wykonawców przedstawienia tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego wszelkich dokumentów, sporządzonych w języku obcym. Działanie to stoi w sprzeczności z zapisami § 4 pkt.3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z 2006 r., Nr 87, poz. 605 z późn.zm.) tj. „Dokumenty sporządzone w języku obcym są składane wraz z tłumaczeniem na język polski, poświadczonym przez wykonawcę. Tłumaczenie nie jest wymagane,

jeżeli zamawiający wyraził zgodę, o której mowa w art. 9 ust. 3 ustawy.” W związku z czym, Beneficjent zgodnie z zapisem § 4 pkt.3 w/w Rozporządzenia uprawniony był do żądania od wykonawców tłumaczenia dokumentów sporządzonych w języku obcym, poświadczonego przez danego wykonawcę, a nie tłumacza przysięgłego. Przedmiotowe działanie Beneficjenta, mogło spowodować ograniczenie uczciwej konkurencji, ponieważ część wykonawców mogła nie przystąpić do postępowania przetargowego z uwagi na ewentualność poniesienia wyższych kosztów, związanych z koniecznością skorzystania z usługi tłumacza przysięgłego.

Jednocześnie Beneficjent w ramach niniejszego postępowania zażądał od wykonawców przedstawienia wykazu sprzętu niezbędnego do wykonania przedmiotu zamówienia z ograniczeniem do sprzętu będącego przedmiotem własności wykonawcy lub będącego w jego posiadaniu tj. w Załączniku nr 4 do SIWZ zawarto odpowiednią rubrykę pn. „Własność (W) / posiadanie (P)”. Działanie to stoi w sprzeczności z zapisami § 1 pkt.2 podpunkt 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z 2006 r., Nr 87, poz. 605 z późn.zm.) tj. „W celu potwierdzenia opisanego przez zamawiającego warunku posiadania przez wykonawcę niezbędnej wiedzy i doświadczenia oraz dysponowania potencjałem technicznym i osobami zdolnymi do wykonania zamówienia, zamawiający może żądać następujących dokumentów: ...wykazu niezbędnych do wykonania zamówienia narzędzi i urządzeń, jakimi dysponuje wykonawca.” W związku z czym, Beneficjent zgodnie z zapisem § 1 pkt.2 podpunkt 3 w/w Rozporządzenia uprawniony był do żądania od wykonawców wykazu sprzętu, który był w ich dyspozycji, a nie w posiadaniu lub własności. Mając na uwadze definicję pojęcia „posiadanie”, zawartą w art. 336 ustawy z dnia 23.04.1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16 poz.93 z późn. zm.) należy zauważyć, iż nie jest ona tożsama z pojęciem „dysponowanie”. Według przepisów w/w Kodeksu cywilnego „posiadanie” jest to stan faktyczny władztwa nad rzeczą, przy czym art. 336 k.c. wyróżnia posiadanie samoistne („posiadaczem rzeczy jest ten, kto włada nią jak właściciel”) oraz posiadanie zależne („ten kto włada nią jak użytkownik, najemca lub mający inne prawo, z którym wiąże się określone władztwo nad cudzą rzeczą”). Z niniejszego przepisu wynika, iż na posiadanie składają się dwa elementy: fizyczne władztwo nad rzeczą i zamiar władania nią dla siebie. Jednocześnie podkreślić należy, iż posiadanie nie jest prawem, lecz stanem faktycznym. Posiadanie nie musi więc być związane z jakimkolwiek prawem do rzeczy. Definicję słowa „posiadanie”, zawartą w w/w art. 336 Kodeksu cywilnego, potwierdza również jego literalna wykładnia ujęta w „Uniwersalnym słowniku języka polskiego” pod. red. Prof. Stanisława Dubisza, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003 r. tj. „posiadanie – mieć coś na własność, być właścicielem czegoś, zwykle mającego dużą wartość materialną; stan posiadania, wszystko co ktoś posiada; być, znaleźć się w posiadaniu czegoś, wejść w posiadanie czegoś, objąć, wziąć coś w posiadanie; być, stać się właścicielem czegoś; coś jest znalazło się w czyimś posiadaniu, dostaje się , dostało w czyjeś posiadanie, coś jest, stało się czyjąś własnością.”

Natomiast pojęcie „dysponowania” nie jest uregulowane wprost przepisami w/w Kodeksu cywilnego. W związku z czym należy je zdefiniować jako realną możliwość skorzystania z rzeczy, a co za tym idzie określenie to dotyczy zupełnie innej sytuacji niż posiadanie. Posiadanie zawiera bowiem zawsze w swojej treści dysponowanie rzeczą, natomiast nie w każdej sytuacji dysponowanie musi być tożsame z posiadaniem. Dysponować rzeczą może np. dzierżyciel, czyli osoba, która włada rzeczą za kogo innego (art. 338 Kodeksu cywilnego). Pojęcie „dyspozycji” zgodnie z jego literalną wykładnią, zawartą w „Uniwersalnym słowniku języka polskiego” pod. red. Prof. Stanisława Dubisza, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003 r. oznacza m.in. „mieć możliwość posługiwania się, rozporządzania czymś lub kimś w danej chwili”. Dysponowanie jest pojęciem szerszym od posiadania, w szczególności zaś dysponujący rzeczą nie musi nią władać, lecz tylko mieć realną możliwość skorzystania z niej.

W związku z wyżej omówioną różnicą między pojęciami „posiadanie” a „dysponowanie” i mając na uwadze zapis § 1 pkt.2 podpunkt 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. z 2006 r., Nr 87, poz. 605 z późn.zm.), należy

stwierdzić iż nie jest niezbędne, aby narzędzia i urządzenia niezbędne do wykonania zamówienia stanowiły własność wykonawcy. Wykonawca może bowiem posiadać środki na podstawie innego stosunku prawnego np. najmu, dzierżawy, leasingu, ale także może środków nie posiadać, lecz zapewnić sobie dysponowanie nimi przez np. wypożyczenie. W związku z czym, Wykonawca składając ofertę nie jest zobowiązany wykazywać posiadania sprzętu niezbędnego do wykonania zamówienia, lecz jedynie oświadczyć, iż dysponuje potencjałem technicznym niezbędnym do wykonania zamówienia.

Różnica pomiędzy „dysponowaniem” a „posiadaniem”, budząca wątpliwości w praktyce stosowania w/w ustawy Prawo zamówień publicznych, powinna być zatem jednoznacznie rozstrzygnięta przy odwołaniu się do w/w zdefiniowania niniejszych pojęć w prawie cywilnym tj. należy przyjąć iż dysponowanie jest pojęciem szerszym niż posiadanie. W związku z czym nie można uznać za zasadny argument Beneficjenta z w/w pisma znak: ZGGŚ-310.RPO.234.01.2012 z dn. 12.01.2012 r., iż „Stwierdzenie przez Zamawiającego o posiadaniu narzędzi i urządzeń nie jest równoznaczne z posiadaniem ich na własność lecz miało na celu wykazanie narzędzi i urządzeń jakie posiada wykonawca do swojej dyspozycji.”

W związku z powyższym, przedmiotowe działanie Beneficjenta, mogło spowodować ograniczenie uczciwej konkurencji, ponieważ postawienie warunku posiadania przez wykonawców odpowiedniego zaplecza technicznego mogło wykluczyć z udziału w postępowaniu dużą grupę wykonawców.

Wydatki poniesione przez Beneficjenta z naruszeniem art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) nie mogą być uznane za kwalifikowalne, z uwagi na sposób wykorzystania ich niezgodnie z zapisami prawa krajowego tj. niniejszej ustawy prawo zamówień publicznych.

W dokumencie programowym pn. *„Podręcznik kwalifikowalności wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013”*, zwanym dalej Podręcznikiem kwalifikowalności wydatków, opracowanym przez Instytucję Zarządzającą w Części I. Zasadach Ogólnych w punkcie 1. Zasady kwalifikowania projektu wskazano, iż „Projekt jest kwalifikowany i możliwym jest uzyskanie refundacji części zaplanowanych wydatków, jeżeli spełnia następujące warunki ogólne: ...zaplanowane wydatki zostaną poniesione zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wspólnotowego oraz prawa krajowego np. wydatek poniesiony przez podmiot zobowiązany do stosowania ustawy Prawo zamówień publicznych powinien być dokonany zgodnie z tą ustawą.”

Instytucja Zarządzająca jako organ uprawniony na mocy odpowiednich zapisów art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. 2009 Nr 84, poz. 712, z późn. zm.) do określenia zasad kwalifikowania wydatków w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 zobowiązany jest do ich przestrzegania, a co za tym idzie do zapewnienia prawidłowości realizacji niniejszego Programu Operacyjnego. W związku z czym oraz mając na uwadze omówione powyżej naruszenie przez Beneficjenta art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) należy stwierdzić, iż wydatki poniesione niezgodnie z zapisami niniejszej ustawy nie mogą być uznane za kwalifikowalne ponieważ nie spełniają w/w zasady kwalifikowania wydatków opisanej w w/w Podręczniku kwalifikowalności wydatków.

Ponadto w w/w Umowie o dofinansowanie określono zasady i warunki na jakich będzie dokonywane dofinansowanie wydatków ponoszonych przez Beneficjenta na realizację projektu. W § 1 ust. 15 niniejszej umowy wskazano definicję wydatków kwalifikowalnych, zgodnie z którą są to wydatki uznane za kwalifikowane i spełniające kryteria, zgodnie z Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006, Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1828/2006, Rozporządzeniem (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, jak również w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 z późn.zm.) i przepisów rozporządzeń wydanych do niniejszej ustawy oraz zgodnie z krajowymi zasadami kwalifikowalności wydatków w okresie programowania 2007-2013 i z Uszczegółowieniem Programu, jak również z zasadami określonymi przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ na lata 2007-2013

w Podręczniku kwalifikowalności wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013. W Umowie o dofinansowanie jako podstawę oceny kwalifikowalności wydatków wskazywano zatem obok aktów prawa unijnego i krajowego także "Podręcznik kwalifikowalności wydatków". Ponadto z niniejszego Podręcznika wynika, że za kwalifikowalne mogą być uznane jedynie wydatki niezbędne dla realizacji projektu, poniesione zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym oraz zgodnie z postanowieniami umowy dofinansowanie i Podręcznikiem. W związku z czym, Beneficjent naruszając przepis art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.) naruszył zapisy § 1 ust. 15, § 4 ust. 2 i § 10 niniejszej Umowy o dofinansowanie.

Przepis art. 211 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), stanowi podstawę określenia przez Instytucję Zarządzającą w decyzji administracyjnej obowiązków beneficjenta w zakresie zwrotu środków przekazanych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich w przypadku zaistnienia jednej z okoliczności w nim wskazanych.

Orzekanie o zwrocie środków w trybie administracyjnym jest następstwem specyfiki przekazywania tych środków beneficjentom. Przekazywanie środków beneficjentom następuje bowiem w procedurze zawierającej elementy cywilnoprawne i administracyjnoprawne. Wprawdzie, na podstawie art. 30 w/w ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, podstawę dofinansowania projektu stanowi umowa to jednak, zawierana jest ona w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym jednostronnie przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 26 ust. 1 pkt. 8 niniejszej ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. System realizacji programu operacyjnego składa się z dokumentów programowych opracowanych przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 26 ust. 1 pkt. 2, 3, 4, 5, 6, 7 tej ustawy. Dokumenty programowe wiążą Instytucję Zarządzającą oraz beneficjenta, w związku z tym przy zawieraniu umowy o dofinansowanie nie ma zastosowania zasada swobody kształtowania treści umowy.

Umowa o dofinansowanie stanowi szczególny rodzaj umowy, której zawarcie, wykonywanie i skutki niewykonania nie są regulowane wyłącznie przepisami Kodeksu cywilnego ale także przepisami administracyjnymi. Przedmiot umowy o dofinansowanie zgodnie z art. 30 ust. 2 w/w ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju zawiera określenie warunków dofinansowania projektu oraz praw i obowiązków beneficjenta z tym związanych. Zasady zwrotu środków w okolicznościach wskazanych w art. 211 ust. 1 pkt 1 – 3 w/w ustawy o finansach publicznych regulowane są przepisem prawa powszechnie obowiązującego. Postanowienia umowy o dofinansowanie nie mogą w żadnym razie pozostawać w sprzeczności z brzmieniem tego przepisu pod rygorem ich nieważności. W związku z powyższym, treść stosunku prawnego nawiązanego pomiędzy Związkiem Gmin Gór Świętokrzyskich i Instytucją Zarządzającą w zakresie dofinansowania Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, kształtują zarówno przepisy prawa cywilnego jak i administracyjnego.

Z jednej strony, prawa i obowiązki Związku Gmin Gór Świętokrzyskich określa umowa zawarta w dniu 07.12.2009 r. z drugiej, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów programowych opracowanych przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego - Instytucję Zarządzającą w tym, „ Podręcznika kwalifikowalności wydatków”.

Zgodnie z linią orzecniczą sądów administracyjnych i Trybunału Konstytucyjnego przyjmowane w formie uchwały zarządu województwa dokumenty programowe wchodzące w skład systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego i stanowią źródło prawa. Toteż, co do zasady jako źródło prawa - aczkolwiek nie obowiązującego powszechnie - wiążą one podmiot, który na jego podstawie zgłosił wniosek i zawarł umowę o dofinansowanie projektu (por. wyrok NSA z dnia 4.08.2010r. sygn. akt II GSK 797/10, wyrok NSA z dnia 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok TK z dnia 12.07.2001 r. sygn. akt SK 1/01/OTK). Taka interpretacja znajduje potwierdzenie także w uzasadnieniu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2011r., sygn. akt P1/11, w którym Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 5 pkt 11, art. 30b ust. 1, art. 30c ust. 1 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Mimo uznania przywołanych

przepisów za niezgodne z Konstytucją, Trybunał orzekł, że zakwestionowane przepisy, w zakresie wskazanym w wyroku tracą moc nie z chwilą publikacji orzeczenia, ale z upływem 18 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Orzeczenie to w praktyce oznacza możliwość stosowania dotychczasowych zasad w odniesieniu do wszystkich wdrożonych regionalnych programów operacyjnych na lata 2007-2013(...). W konsekwencji należy uznać, iż walor źródeł prawa posiadają wszystkie dokumenty programowe i kształtują one prawa i obowiązki beneficjentów. Takie stanowisko potwierdza wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 14.02.2012 r. sygn. sprawy I SA/Bd 951/11, w którym wskazano, że „w zakresie zwrotu dofinansowania należy uznać za obowiązujące stworzone przez właściwe instytucje np. instytucje zarządzające – systemy realizacji programów operacyjnych, w tym regulacje tych systemów normujące zasady kontroli i zwrotów przyznanych środków finansowych”.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż dla uznania kwalifikowalności wydatków pierwszoplanowe znaczenie ma treść dokumentów programowych przyjętych przez Instytucję Zarządzającą w tym „Podręcznika kwalifikowalności wydatków”. Umowa zawarta między Instytucją Zarządzającą a Związkiem Gmin Gór Świętokrzyskich nie mogła zasad kwalifikowalności wydatków modyfikować. Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy pozostawałaby w sprzeczności z art. 26 ust. 2 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, na podstawie którego Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana uwzględnić zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewnić przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektu. Należy też podkreślić, iż w treści umowy wskazano definicję wydatków kwalifikowalnych zgodnie z dokumentami programowymi.

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane albo mogły być znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z dokumentami programowymi. Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.08.2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

Z przepisów art. 211 ust. 1 - 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) wynika, że określona procedura zwrotu środków ma charakter powszechnie obowiązujący. Przesłanki zwrotu środków określa treść tego przepisu. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest stwierdzenie zaistnienia jednej z przesłanek wskazanych w art. 211 ust. 1 pkt. 1, 2 lub 3 niniejszej ustawy o finansach publicznych. Instytucja Zarządzająca działa w postępowaniu jak organ administracji posiadający władztwo do określenia jednostronnie obowiązków beneficjenta. W postępowaniu tym Instytucja Zarządzająca nie działa jak strona umowy cywilnoprawnej. Przedmiotem postępowania administracyjnego jest wyłącznie stosunek administracyjnoprawny, który wymaga ustalenia czy, zachodzi jedna z przesłanek prawa materialnego, o których mowa w art. 211 ust. 1 pkt 1- 3 w/w ustawy o finansach publicznych.

W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach sprawy zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 211 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy o finansach publicznych. Obowiązek zwrotu środków przez Związek Gmin Gór Świętokrzyskich jest następstwem wykorzystania ich niezgodnie z zasadami kwalifikowalności wydatków, a więc z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 208 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z art. 208 ustawy o finansach publicznych wydatki związane z realizacją programów finansowanych ze środków o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 pkt 2, 3a i 4, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Ustawodawca nie przewidział zamkniętego katalogu procedur, na podstawie których mają być wydatkowane środki unijne związane z realizacją konkretnych programów operacyjnych. Charakter prawny dokumentów programowych wydanych na podstawie art. 26 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju przez Instytucję Zarządzającą (omówiony wyżej) oznacza, iż dokumenty programowe stanowią procedury wykorzystywania środków w rozumieniu art. 208 niniejszej ustawy

o finansach publicznych. Ponadto, należy zauważyć iż postanowienia umowy o dofinansowanie, opracowanej na mocy art. 30 niniejszej ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju również stanowią procedury wykorzystywania środków w rozumieniu art. 208 ustawy o finansach publicznych. Naruszenie zatem procedur opisanych w dokumentach programowych oraz w umowie o dofinansowanie projektu daje podstawę do stwierdzenia obowiązku zwrotu tych środków jako wykorzystanych sprzecznie z tymi procedurami. Stanowisko to potwierdza również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 18.01.2011 r. sygn. akt. I SA/Bk 598/10, w którym wskazano iż: „Kwestią sporną stała się w tej sprawie odpowiedź na pytanie, czy pod pojęciem procedur, których naruszenie uprawnia do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu dotacji i termin, od którego nalicza się odsetki, objęte są również postanowienia umowy o dofinansowanie. Zdaniem Sądu nie ma przeszkód prawnych, aby przyjąć, jak uczyniła to instytucja zarządzająca, że naruszenie procedur uzasadniające wydanie decyzji o zwrocie dotacji, oznacza również naruszenie umowy o dofinansowanie. Przede wszystkim zauważenia wymaga, że ustawodawca nie przewidział zamkniętego katalogu procedur, na podstawie których wydatkowane są środki unijne związane z realizacją konkretnych programów operacyjnych. Wśród nich wymienione zostały procedury określone w umowie międzynarodowej, przepisy aktów podustawowych, mogących stosownie do delegacji ustawowej zawartej w art. 208 ust. 2-3 określać szczegółowy sposób dokonywania wydatków związanych z realizacją programów operacyjnych, ale również "inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków unijnych". Z normy zawartej w art. 208 ustawy z 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych nie da się wywieść, że procedury, o których mowa w tym przepisie muszą mieć charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa. Gdyby ustawodawca chciał nadać temu pojęciu znaczenie, jakie próbuje wyinterpretować strona skarżąca, uczyniłby wyraźne zastrzeżenie w tym kierunku. Nie można domniemywać innego znaczenia przepisu prawa, niż wynika to z jasnej, czytelnej i nie budzącej wątpliwości jego wykładni gramatycznej. Nie bez znaczenia jest również specyfika dofinansowania określonych projektów ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, wynikająca z zapisów ustawy z 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 ze zm.). Ogólnie rzecz ujmując do dofinansowania kwalifikowane są te projekty, które pozytywnie przeszły wszystkie etapy jego oceny, przeprowadzanej w ramach konkursu, a dofinansowanie jest możliwe w ramach dostępnej alokacji na realizację poszczególnych działań i priorytetów w ramach programu operacyjnego (zob. art. 28 ust. 1 pkt 3, art. 30a ust. 1 tej ustawy). Podstawę dofinansowania projektu stanowi m.in. umowa o dofinansowanie zawarta z beneficjentem przez instytucję zarządzającą albo działającą w jej imieniu instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą. Umowa ta określa warunki dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki beneficjenta z tym związane (art. 30 ust. 1 i 2). Umowa jest elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, trudno jest przyjąć, że niewypełnienie jej postanowień nie może mieć wpływu na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.”.

Wydatki poniesione przez Beneficjenta w ramach w/w postępowania przetargowego nr ZGGŚ-341f/01/2008 zostały zrealizowane z naruszeniem zapisów art. 7 ust.1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.), a co za tym idzie zostały poniesione z naruszeniem procedur wynikających z w/w Podręcznika kwalifikowalności wydatków i § 1 ust. 15, § 4 ust. 2 i § 10 w/w Umowy o dofinansowanie, w związku z tym winny podlegać zwrotowi.

Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że zachodzi podstawa do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków w odniesieniu do Związku Gmin Gór Świętokrzyskich w łącznej wysokości: 143 156,70 złotych jak w pkt. 1 osnowy decyzji. Kwota do zwrotu obejmuje kwotę dofinansowania:

- z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w wysokości: 143 156,70 zł tj. poniesionego na budowę kanalizacji sanitarnej objętej postępowaniem przetargowym nr ZGGŚ-341f/01/2008 i rozliczoną we wniosku o płatność nr WNP-RPSW.04.01.00-26-234/08-01, a poniesioną niezgodnie

z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29.01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2010 Nr 113 poz. 759 z późn.zm.).

Bieg początkowy odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych ustalono od dnia przekazania w/w środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Sposób płatności winien nastąpić w formie przelewu środków na właściwy rachunek bankowy wskazany przez Instytucję Zarządzającą.

W świetle powyższego Instytucja Zarządzająca orzeka jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) Podręcznik kwalifikowalność wydatków objętych dofinansowaniem w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013,
- 2) Umowa o dofinansowanie nr UDA-RPSW.04.01.00-26-234/08-00 z dnia 07.12.2009 r.,
- 3) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS-IV.433.IV.27.4.2011.EK z dnia 29.12.2011 r.,
- 4) Pismo Beneficjenta znak: ZGGŚ-310.RPO.234.01.2012 z dnia 12.01.2012 r.,
- 5) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS-IV.433.V.27.6.2011.EK z dnia 24.01.2012 r.,
- 6) Pismo Beneficjenta znak: ZGGŚ-310.RPO.234.04.2012 z dnia 02.02.2012 r.,
- 7) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS-IV.433.V.27.7.2011.EK z dn. 16.02.2012 r.,
- 8) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS-IV.433.IV.27.8.2011.EK z dn. 22.02.2012 r.,
- 9) Pismo Beneficjenta znak: ZGGŚ-310.RPO.234.07.2012 z dnia 23.02.2012 r.,
- 10) Dokument pn. „Wymierzanie korekt finansowych za naruszenia prawa zamówień publicznych związane z realizacją projektów współfinansowanych ze środków funduszy UE” tj. tzw. Taryfikator,
- 11) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS-IV.433.IV.27.9.2011.EK z dn. 06.03.2012 r.,
- 12) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS.VI-433-RPO-4.1-14-2012.IG tj. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 06.03.2012 r.,
- 13) Pismo Instytucji Zarządzającej znak: DFS.VI-433-RPO-4.1-25-2012.IG z dnia 28.03.2012 r.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Zgodnie z art. 211 ust. 4b ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.), Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

WICEMARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

GRZEGORZ ŚWIERCZ

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) Związek Gmin Gór Świętokrzyskich z siedzibą: ul. Suchedniowska 3, 26-010 Bodzentyn,
- 2) a/a - (2 egzemplarze)